KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2605/98

af 3. december 1998

om ændring af forordning (EF) nr. 1768/95 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (»grundforordningen«) ([1]), ændret ved forordning (EF) nr. 2506/95 ([2]), særlig artikel 14, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 14 i grundforordningen omhandler en undtagelse fra EF-sortsbeskyttelsen (landbrugsundtagelsen), og formålet hermed er at opretholde landbrugsproduktionen;

de nærmere regler for håndhævelsen af denne undtagelse og for beskyttelsen af planteforædlernes og landbrugernes legitime interesser er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 ([3]);

på daværende tidspunkt var det ikke muligt at fastsætte størrelsen af det rimelige vederlag, der skal betales for anvendelsen af ovennævnte undtagelse;

i nævnte forordning blev det dog anført, at begyndelsesniveauet og proceduren for senere tilpasninger bør fastlægges så hurtigt som muligt;

i mellemtiden er der indgået aftaler mellem sammenslutninger af planteforædlere og landbrugere i flere medlemsstater, der bl.a. vedrører vederlagets størrelse;

det bør sikres, at aftalerne anvendes som EF-retningslinjer for vederlagets størrelse for de respektive områder og de respektive sorter;

i områder eller for sorter, som ikke er undergivet en sådan aftale, bør vederlaget principielt udgøre 50 % af de beløb, der opkræves for produktion af formeringsmateriale på licens, gradueret efter en hensigtsmæssig glidende skala, hvis en sådan skala er blevet fastlagt for den respektive nationale sortsbeskyttelse;

disse niveauer bør tages op til revision senest den 1. januar 2003;

der bør indføres et rimeligt incitament til hurtigt at få indført yderligere aftaler mellem planteforædler- og landbrugersammenslutninger for områder eller sorter, som endnu ikke er dækket, i de tilfælde, hvor de ikke allerede er under forberedelse; et lavere niveau end det, der er anført ovenfor, og som kun er gældende i en begrænset periode, kan tilskynde visse sammenslutninger til at få sådanne aftaler bragt i stand snarest muligt;

Sortsmyndighedens administrationsråd er blevet hørt;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Sortsbeskyttelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 5 i forordning (EF) nr. 1768/95 indsættes som stk. 4, 5, 6 og 7:

»4. Hvis vederlagets størrelse, når det gælder stk. 2, er fastlagt i aftaler mellem sammenslutninger af indehavere og landbrugere med eller uden deltagelse af sammenslutninger af forarbejdningsvirksomheder, der er indgået i EF på EF-plan, nationalt plan eller regionalt plan, skal de aftalte niveauer anvendes som retningslinjer for fastlæggelsen af det vederlag, der skal udbetales i de pågældende områder og for den omhandlede art, hvis disse niveauer og de dermed forbundne betingelser er blevet meddelt Kommissionen skriftligt af befuldmægtigede repræsentanter for de relevante sammenslutninger, og de aftalte niveauer og dermed forbundne betingelser på grundlag heraf er blevet offentliggjort i Sortsmyndighedens »Tidende«.

5. Hvis der, når det gælder stk. 2, ikke foreligger en aftale som nævnt i stk. 4, udgør vederlaget i henhold til stk. 2 50 % af det beløb, der opkræves for produktion af formeringsmateriale på licens.

Hvis en medlemsstat inden den 1. januar 1999 har underrettet Kommissionen om en umiddelbart forestående indgåelse af en aftale som nævnt i stk. 4 mellem de relevante sammenslutninger på nationalt

([1]) EFT L 227 af 1. 9. 1994, s. 1.
([2]) EFT L 258 af 28. 10. 1995, s. 3.
([3]) EFT L 173 af 25. 7. 1995, s. 14.

eller regionalt plan, andrager det vederlag, der skal udbetales i det pågældende område og for den omhandlede art, dog 40 % i stedet for de ovenfor nævnte 50 %, men kun for anvendelsen af landbrugsundtagelsen forud for iværksættelsen af en sådan aftale og ikke senere end den 1. april 1999.

6. Hvis en landbruger, når det gælder stk. 5, i den relevante periode har gjort brug af undtagelsen i et omfang svarende til over 55 % af hans samlede produktion af den pågældende sort, udbetales vederlaget i det pågældende område og for den omhandlede art med det beløb, der ville være gældende for en sådan sort, hvis den var beskyttet i den relevante medlemsstat i henhold til dens nationale sortsbeskyttelsesordning, hvis der findes en national ordning, i henhold til hvilken et sådant beløb er fastlagt, og under forudsætning af, at dette beløb er på over 50 % af de beløb, der opkræves for produktion af formeringsmateriale på licens som anført i stk. 2. Hvis et sådant beløb ikke er fastsat i henhold til den nationale ordning, gælder bestemmelserne i stk. 5 uanset anvendelsens omfang.

7. Bestemmelserne i stk. 5, første afsnit, og stk. 6 tages op til revision senest den 1. januar 2003 på baggrund af erfaringerne i forbindelse med denne forordning og udviklingen i det i stk. 3 nævnte forhold med henblik på en eventuel tilpasning af bestemmelserne inden den 1. juli 2003, hvis det viser sig at være nødvendigt at skabe eller stabilisere det i stk. 3 nævnte rimeligt afbalancerede forhold i hele eller en del af EF.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. december 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen